

Tato zásada byla porušena a jest proto řízení v tomto směru vadným.

Vadnost řízení spatřuje nss také v jiném směru, a to v porušení zásady slyšení stran.

Dle správních spisů usvědčovala zapírajícího st-le jen svědecká výpověď Františka J. Dle právě zmíněné zásady bylo povinností žal. úřadu, aby výpověď tuto st-li sdělil za tím účelem, aby mohl st-l k ní své stanovisko zaujmouti a po případě na vyvrácení její nové okolnosti a důkazy uvést.

Žal. úřad opomenul tak učiniti, čímž st-l byl ve svém právu hájiti se zkrácen.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušeno pro vady řízení dle § 6/2 zák. o ss.

Č. 2834.

Veřejní úředníci: * Právo představeného, udělení výtky podle § 89 služební pragmatiky úřednické, nevztahuje se na nepřístojnosti, kterých se dopustil zaměstnanec mimo úřední činnost.

(Nález ze dne 5. listopadu 1922 č. 13.021).

V ě c: P. Otakar H. v B. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran udělení výtky.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Zsv zaslal ředitelství zemského ústavu pro choromyslné v... výnos tohoto znění:

»Domovník tamního ústavu Gustav F. předložil sem dopis jemu ústavním farářem H. zasláný z 11. ledna 1923, ve kterém ústavní farář použil výrazů, které veřejně proneseny, by měly v zápětí žalobu pro urážku na cti.

Poněvadž domovník F. nechce nastoupiti cestu žaloby, nýbrž žádá, aby záležitost tato byla vyřízena cestou administrativní, ukládáme ředitelství, aby panu faráři H. věc tuto vytklo a vyslovilo mu nelibost zsv-u nad tím, že se jako zemský úředník vyšší hodnostní třídy a duchovní správce ústavu nechal strhnouti k takovým výrazům netaktním.«

Proti tomuto výnosu, intimovanému st-li výměrem ředitelstva ústavu, směřuje stížnost, která jej naříká pro nezákonnost event. vadné řízení.

Nss uvažoval o stížnosti takto:

Nař. výměrem zsv zjišťuje, že st-l v soukromém dopise jinému zaměstnanci užil urážlivých výrazů a spatřuje v tom nepřístojnost, kterou kárá.

Podle §u 16 instrukce pro zv z 31. května 1864 platí — poněvadž nebyly vydány předpisy zvláštní — pro disciplinární právo vůči zemským zaměstnancům ustanovení vydaná pro úředníky státní, a tedy nyní předpisy služební pragmatiky pro zaměstnance státní z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. Na tomto stanovisku stojí také žal. úřad ve svém odvodním spise.

Podle §u 87 služ. pragm. uplatňuje se odpovědnost zaměstnance za porušení stavovských a úředních povinností pořádkovými a disciplinárními tresty podle předpisu §§ 90 a násl., při čemž zůstává dle § 89 nedotčeno právo služebního představeného vytýkati podřízeným nepřístojnosti v jejich úřadování.

Žal. úřad hájí se v odvodním spise proti výtkám stížnosti námitkou, že nař. výnosem nebyl st-li uložen žádný trest disciplinární ani pořádkový, nýbrž že jde o projev kárný ve smyslu §u 89 služ. pragm.

Nss sdílí stanovisko žal. úřadu, že nař. rozhodnutí nemá za předmět ani uložení pořádkového trestu, ani trestu disciplinárního, a že obsahuje toliko výrok dle § 89 služeb. pragm., kterým se vytýká a kárá nepřístojnost, již se dle mínění úřadu st-l dopustil. Nemůže tedy dáti za pravdu námitkám stížnosti, že nebyly zachovány předepsané formy disciplinárního řízení.

Ale § 89 dává představenému právo vytýkati podřízeným nepřístojnosti jenom, pokud se jich dopustili »v jejich úřadování«, tedy při vykonávání svých úředních prací. Rozšiřovati oprávnění toto také na nepřístojnosti, kterých se dopustili jinak, pokud jsou na újmu vážnosti úředního postavení jejich, jak tomu chce žal. úřad s poukazem na ustanovení § 87 služ. pragm., není po názoru nss-u přípustno, poněvadž jde v §u 89 služ. pragm. v podstatě o vykonávání služebního dozoru, který se právě vztahuje jenom na úřední úkony zaměstnancovy a nikoli na jeho jednání soukromé. Pokud takové jednání soukromé involvuje porušení stavovských a úředních povinností, lze proti němu zakročiti jenom způsobem uvedeným v §u 87 služ. pragm.

Nepřístojnosti, kterou žal. úřad nař. výnosem v základě § 89 služ. pragm. kárá, nedopustil se st-l při výkonu nějakých prací úředních, nýbrž v soukromém dopise zaslaném jinému zaměstnanci. Nejde tedy o nepřístojnost sběhlou »v jeho úřadování«, jak to má na mysli § 89 služ. pragm.

Nemá proto nař. rozhodnutí v zákoně opory, i bylo je dle §u 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 2835.

Samospráva obecní (zaměstnanci). — **Administrativní řízení: I. * Osoby, ať fysické ať právnické, které nejsou poplatníky obce, nejsou před účinností finanční novely z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. legitimovány k opravnému prostředku proti usnesení obce o úpravě služebního poměru obecních zaměstnanců (Slezsko).** — **II. O rozsahu dozorcí moci nadřízeného úřadu samosprávného ve věcech úpravy služebního postavení a požitků obecního úředníka.**

(Nález ze dne 5. listopadu 1923 č. 16.831).

Věc: Dr. Leopold D. ve F. proti zemské správní komisi v Opavě o úpravu služebního poměru.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud bráno jest stížnosti v odpor, se zrušuje pro nezákonnost.